

til Statutten for den ifølge Forbundspagten Artikel 14 oprettede, faste mellemfolkelige Domstol for et yderligere Tidsrum af 10 Aar.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 4415).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltke): Det foreliggende Forslag er egentlig blot en Konsekvens af det Standpunkt, det høje Ting allerede for 5 Aar siden har indtaget, da det gav sit Samtykke til Danmarks Tilslutning til den af Folkeforbundet oprettede faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag og til den valgfri Bestemmelse, hvorved Danmark forpligtede sig til at anerkende Domstolens Domsmyndighed som bindende i de Tvistigheder af egentlig juridisk Art, som nærmere er opregnet i Artikel 36 i Domstolens Statut. I de forløbne 5 Aar har det vist sig, at Domstolen fuldt ud har svaret til de store Forventninger, med hvilke den var blevet oprettet. Ifølge Artikel 14 i Pagten for Folkenes Forbund skal denne Domstol ikke alene afsige Domme i egentlige Retsstridigheder, men ogsaa afgive Responsa af raadgivende Art i alle Spørgsmaal, som forelægges den af Raadet eller Forsamlingen. Hidtil er det hovedsagelig paa sidstnævnte Maade, Domstolens Virksomhed er blevet paakaldt, men den har dog ogsaa afsagt Domme i flere Retstvistigheder mellem enkelte Stater. I alle Tilfældene har Domstolens Udtalelser vundet Anerkendelse for deres Sagslighed og Grundighed. Den har saaledes i den korte Tid, den hidtil har bestaaet, formaaet at skabe en meget betydelig Autoritet om sig. Dertil kommer, at den muligvis i en nær Fremtid vil kunne blive et Tilknytningspunkt for en Tilnærmelse mellem de nordamerikanske Forenede Stater og Folkeforbundet.

Blandt de Stater, som i 1921 tiltraadte den valgfrie Bestemmelse, hvorved man gjorde Henvisningen af retlige Tvistigheder til Domstolen til en retlig Pligt, var der nogle, som straks bandt sig uden nogen Tidsbegrænsning, medens andre, deriblandt Danmark, foreløbig kun gav deres Tilslutning for et Tidsrum af 5 Aar. Det var dog selvfølgelig Tanken, at denne Tilslutning skulde fornyes, hvis Ordningen viste sig tilfredsstillende, og Forbundsfor- samlingen i September 1925 henstillede, da Fristen nu snart var udløbet, til saa-

danne Stater rettidigt at forny deres Tilslutning. Efter hvad man har bragt i Erfaring, har forskellige af de Lande, som nærmest har Interesser til fælles med os i dette Spørgsmaal, under Overvejelse at forny deres Tilslutning for et Tidsrum af 10 Aar, og jeg anser det ogsaa for rigtigt paa denne Maade at bringe Tilliden til Domstolen til Udtryk og bidrage til at fæstne og betrygge den tilstræbte Retsordning. Belgien har i Slutningen af forrige Aar tiltraadt for et Tidsrum af 15 Aar, hvilken Tilslutning dog ikke er ratificeret; jeg mener imidlertid, at et Tidsrum af 10 Aar — i Lighed med, hvad der sandsynligvis vil ske for de andre med os ligestillede Staters Vedkommende — vil være passende.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Hans Rasmussen: Jeg kan paa min Gruppes Vegne ganske slutte mig til de Udtalelser, der for nylig lød fra den højtærede Udenrigsministers Side, og skal ganske kort anbefale Tinget at slutte sig til det Forslag, der her foreligger. Den danske Rigsdag vedtog for 6 Aar siden at slutte sig til Bestemmelserne om den mellemfolkelige Domstol. Man indskrænkede sig den Gang til at lade Tilslutningen gælde for 5 Aar. Der var sikkert den Gang adskillige, der gerne havde set, at man var gaaet noget videre og havde sluttet sig til de paagældende Bestemmelser uden nogen som helst Tidsbegrænsning. Lignende Ønsker, tror jeg, gør sig gældende i dette Øjeblik; der er sikkert mange her hos os, der gerne havde set, at der ikke var sat nogen som helst Tidsbegrænsning. Men alene dette, at der nu foreslaas 10 Aar i Stedet for tidligere 5 Aar, forekommer mig vil være et Vidnesbyrd om den Værdi, man tillægger denne mellemfolkelige Domstol, som vi for vort Vedkommende — sikkert sammen med mange andre — blot beklager har saa begrænset et Myndighedsomraade. Det, vi ønsker, er — som udtalt ved adskillige tidligere Lejligheder —, at denne Domstol maa faa en almindelig obligatorisk Karakter, og at dens Virkeomraade ikke maa være saa begrænset, som det nu er i Henhold til Bestemmelserne i Statutternes Artikel 36. Vi anbefaler Tilslutning til Forslaget, der her foreligger, idet vi gentager vort Ønske om at komme videre frem. Den Vej, man her er inde paa, er i Virkeligheden den